

B. h. II, 310.
h. 60, 15.

IIK
2394

DIET. HERM. KEMMERICHI, J.

SERENISS. SAX. DUCVM STIRP. ERNEST. CONSIL. AVL. FACVLTT.
IVRID. ET SCABIN. PRAESIDIS ORDINARIJ, CVRIAE PRO-
VINC. SAX. ASSESSORIS, IVRIS CANON. PROF. P.
ORDINIS SVI H. T. PRO-DECANI,

PROGRAMMA
DE
INSTITVTIS GERMANORVM
AD
CONSERVATIONEM
FAMILIAE
SPECTANTIBVS,

DISSERTATIONI INAUGVRALI
NOBILISSIMI ATQVE CONSVLTISSIMI
IVRIVM CANDIDATI,
DOMINI
GOTTLIEB ADOLPHI HENRICI
HEYDENREICHI,

ILLVSTRIS REGIMINIS SAXO-VINARIENSIS ADVOCATI,
DE
ALIENATIONE FIDEICOMMISSORVM
FAMILIAE VEL OMNIBVS ETIAM DE
EA CONSENTIENTIBVS ILLICITA,

PROXIMA DIE XXIV. AVGVSTI
PVBLICAE DISQVSSIONI SVBICIENDAE
PRAEMISSVM.

IEENAE, LITTERIS CROEKERIANIS.

UNIVERSITÄT
HALLE
(SAALE)
BIBLIOTHEK

BIBLIOTHECA
PUNICKAVIANA

MUSEUM G. MANNING
MAY 10 1883
NEW YORK

tuenda ejusdem dignitate, fervarentur, nihil faciebant reliqui. Spectat huc procul dubio institutum, quo MASCVLORVM, in illustribus ac nobilibus familiis, maxime, in distributione bonorum gentiliorum, ratio habebatur, FOEMINAE, vero existentibus MASCVLIS, a SVCCESIONE in FEVDA (b) non solum, sed & ALLODIA, excludebantur, nec nisi deficientibus MASCVLIS demum succedebant (c): atque adeo a moribus ROMANORVM, quibus promiscua foeminarum æque ac masculorum successio obtinebat, apud GERMANOS

(b) Vnde pro regula hodie in *Iure Feudali Germanico* etiam ponitur, *Feuda Imperii Rom. Germ. ordinarie esse masculina, foeminas vero ab eorundem successione exclusas.*

Vid. SCHÜTZ *Colleg. Iur. Publ. Vol. I. Disp. VI. th. 27. lit. (b).*

KNICHEN *P. I. de Vest. Paët. Cap. 3. n. 9. seq.*

BESOLD. *Lib. I. de Success. Reg. Diff. 11. n. 13.*

RHET. *de Transmiss. Territ. Germ. Cap. III. n. 44. & Inst. Iur. Publ. Lib. 3. Tit. I. §. 4.*

FRANTZK. *L. 3. Resolut. I. n. 140. seqq.*

SPRENGER *Font. Iur. Publ. Cap. II. §. 1.*

ITTER. *de Feud. Imp. Cap. XVI. §. 11.*

(c) Sic FRANCI potissimum in *Lege Salica Tit. LXII. §. 6.* ca-
verunt, *ne in mulierem ulla portio hereditatis transeat.* Quod
Lex Ripuaria Tit. LVI. de allodiis clarius exprimit hoc modo:
Cum virilis sexus extiterit, foemina in hereditatem aviaticam non
succedat. Idem ex formulis MARCVLFI constat. v. *Lib. II. Form.*
XII. ubi refertur, tenere inter Francos consuetudinem, ut de terra
paterna sorores cum fratribus portionem non habeant. Idem insti-
tutum & SAXONES in suis Legibus servarunt. Ita *Lex Saxon. c. 39.*
Pater aut Mater defuncti Filius non Filia hereditatem reliquant. Et
Sächs. Land-Recht Lib. I. art. 17. Vaters und Mutters, Schwe-
ster oder Bruders, Erbe nimmt der Sohn und nicht die Tochter,
es sey dann, daß da kein Sohn sey, so nimmt es die Tochter.

MANOS recedebatur. Cujus rei ratio, præter bellica gentis instituta, atque servitia militaria vel aulica, quibus præstandis foeminae impares minusque idoneae censentur, non ultima haud dubie fuit *Familia conservatio*, cujus intererat, bona præsertim avita, quin & feuda, integra illis servare, qui splendorem Familiae sustinere debebant, i. e. Filiis (d). Cum non nisi in Filiis Familiae subsistant, & tanquam validissimis fulcris sustententur, in filiabus vero extinguantur; quippe quæ per nuptias in alienam transeunt familiam (e): unde si & filiae partem e bonis avitis tollerent, atque novo marito in dotem afferrent, splendor familiae, vna cum imminutione bonorum sine, dubio immiueretur (f).

):(3

Subser-

(d) Diserte hanc rationem allegat Ill. DR. HENR. COCCEIUS in *Iuris Feudal Hypomnem. Tit. II. §. 7.* ubi de *Natura Feudum* scribit: *Formavit eam Illustrium ac Generosarum Familiarum ratio: ad eas enim & conservandas & devinciendas pertinet, quod Feudum propria sua natura sit (1) masculinum, (2) perpetuum; eoque (3) in re immobili vel qua pro tali habetur, constitutum.* Add. Illustr. DR. IO. MICH. LANGGVTH. in *Animadvers. Feud. ad COCCEII Hypomn. Tit. X. §. XI. n. 2.*

(e) Foemina enim *finis paterna & principium maritalis familiae* dicitur in *l. 195. §. ult. π. de verb. signif.*

(f) Egrege idem edisserit illustr. NIC. HIERON. GUNDLING. in *Diff. cui titulus: Errores Pragmaticorum, de Renunciatione Hereditatum Filiarum illustrium Cap. II. §. 2.* cujus verba hic legi merentur. *At longe alia, (puta, quam Plebejorum, de quibus sp̄ho præced. 1. dixerat, quod ad familiae dignitatem & gloriam conservandam ita proni non sint) eorum, qui antiquae generis prosapia effluere, conditio est. Hi enim & robur monarchie, & regalis potentiae firmamentum semper sunt habiti: eorum societate stipati*
bella

Subserviebat huic instituto aliud, nempe RENUNCIATIO HEREDITATIS a FILIABVS Illustribus & Nobilibus facienda. Olim quidem hac non fuit opus, eo quod Filia ab Hereditate paterna, quamdiu Filii supererant, ipso iure exclusæ essent: unde antiquioribus temporibus Germania hujusmodi renunciaciones Filiarum ignoravit. At enim vero postquam IVS ROMANVM IVSTINIANEVM, juxta CUM IVRE CANONICO PONTIFICIO, in fora Germaniæ irrepfit: non sine ratione Familiæ Illustris atque Nobiles veritæ sunt, ne peregrina hæc jura, quæ omnimodæ inter liberos æqualitati, in capienda hereditate servandæ, favebant, moribus juribusque patriis, splendori familiæ tuendo consulentibus, derogarent; atque hinc Filias, ut successioni in terras paternas renunciarent, obstrinxerunt (g). Quales *Renunciaciones* adeo jam seculo XIII. & XIV. frequentari coeperunt, & adhuc hodie frequentantur: addita tamen plerumque *formula*, regressum ad successi-
nem

bella gesserunt Principes, victorias obtinere Reges, viribus opibusque illorum adjuti, exteris formidabiles, & inter suos semper magnifici apparere: eoque sine negotio intelligitur, quam ob rem rata sententia manserit, masculos debere feminis præponi, a qua neque abscedere Nobilitas, neque ei adversari Imperatores poterant; siquidem ipsimet auctoritatem & majestatem suam cuperent communitæ. Vix enim retinetur dignitas, nisi ampla familiarum patrimonium, & antiqua avitæque bona uno cumulo filijs, nepotibus ac posteris masculis referrentur.

(g) v. DN. GYNDLING. *Diff. laud. Cap. II. & III.* & DN. IO. LAVR. FLEISCHER *Inst. Jur. Feud. Cap. XIV. §. 19.*

nem in casum deficientium eorum, in quorum gratiam renunciatio facta erat, reservante (b).

Fortassis haud erravero, si in hunc censum quoque IUS PRIMOGENITURAE, non in ELECTORVM tantum, sed & PRINCIPVM aliorum atque COMITVM Gentibus Serenissimis ac Illustrissimis plerisque usu receptum, pretulero. Cum enim perniciosæ Ducatum ac Principatum nec non Comitatum *divisiones*, a Sec. XV. maxime, in Germania quoque, occasione jurium peregrinorum prædictorum in illis receptorum, ut videtur, invecæ, essent, atque per eas potentia & auctoritas Principum non parum debilitata videretur (i): animadverso errore, successiones in Germaniæ Territoriis ad prudentiæ civilis regulas institutæ, atque Ius Primogenituræ, quod jam olim in iis obtinuerat, felici auspicio, quasi jure postliminii, instauratum ac variis modis stabilitum (k) est. Quod institutum, uti generatim ad poten-

(b) Bisß auf einen ledigen Anfall. v. GÜNDLING. d. Diff. Cap. XIV. tor.

(i) Graviter hac de re pronunciat IO. SCHILTERVS. *Utinam*, inquit, *moribus feudorum priscis sterissent & Alemanni & Saxones, certe illustres atque nobiles Familia non in hasce calamitates, quibus implicite sunt fere in extricabiliter, irruissent. Incrementum moris istius perniciosi dividendi feuda dignitatum, Seculo XV. adscribendum puto, quo ipso juris Romani usum in Germania inva- luisse constat.*

(k) v. FRID. CAROL. VOIT. a SALTZBURG. in Diff. Juris Publ. de Emolumentis Territoriorum imprimis Germaniæ, ex Iure Primogenitura descenditibus §. 3. & seqq. ubi, *Ius Primogeniture ab omni fere evo, & apud cultas quasque gentes fortissimum fulcrum & vinculum omnium regnorum & illustrium Familiarum habitum fuisse, edisserit.*

potentiam Regnorum firmandam maxime accommodatum est, ita non exigua quoque emolumenta inde in Germaniæ Territoria redundare, jam ab aliis observatum est (1). Præcipuum haud dubie

(1) Eodem fere *Speculum Suvv.* digitum intendit in *L. I. art. 20. §. 3.* ibi: Man mag kein Fürstenthum mit Recht zweyen Männer geleyhen ic. Ihr Jedweder mag mit Recht nicht ein Fürst geheissen, noch gesehn &c. Ejusdem quoque generis rationes allegantur in *Ordinatione IOHANNIS Principis Anhaltini de A. 1648. d. 29. Oct.* qua in Domo Anhaltina *Servestana Ius Primogenituræ* introductum, apud BECMANNVM in der Historie des Fürstenthums Anhalt *P. IV. C. I. n. 4. p. 506.* ibi: Als auch bey der Hochfürstl. Anhalt-Zerbster Linie in Erwehung gekommen, daß, bey künsttlicher Vermehrung der Hochfürstl. Nachkommen, eine Verminderung des Fürstl. Splendeurs entstehen würde, wenn Jeder absonderlich die Regierung führen wolte: Man sich auch erinnert, wie sich andere Durchl. Häuser durch das Primogenitur-Recht guten theils in beharrlichen Flor erhalten, und zu noch grösseren Aufnehmnen gediehen ic. Nec non in *Testamento CHRISTIANI Sen. Ducis Saxo-Martib.* ap. LVNIG im Reichs-Archiv *P. Spec. P. III. p. 218.* Gestalt es denn klar und am Tage ist, welcher maßen unsere Länder nicht zureichen, daß ein Jedweder unserer freundtlich geliebten vier Söhne eine eigene Regierung, oder nur einen Fürstl. Staat an Dienern, Beamten, und andern Nothwendigkeit führen, weniger unsers Fürstlichen Hauses *Dignität, Respect, Hoheit und Splendor*, zumahl da hinkünfftig, wie zu vermuthen, allerselts mehr Fürstl. Erben erzeuget würden, in ihrem Wesen und Integrität verbleiben, oder es mit denselben, bey solchen vielfältigen Zerreib- und Zergliederungen unserer Lande und Vielheit der in Land und Leute succedierenden Herren, als wodurch, gleich einer Ableitung grosser schiffreicher Flüsse in kleine verächtliche Bäche, nicht allein vornehme alte Häuser

bie est, quod amplitudo Territorii, ac potentia hoc pacto facta tecta fervetur, viresque illius, quæ per infinitas divisiones ad incitas tandem rediguntur, hoc pacto indivisæ & integræ suo Domino maneat, atque adeo splendor Familiæ Illustris in suo vigore persistat (m). Facit quoque huc *IUS RETRACTVS*, vi cuius proximo agnato jus competit, bona avita vel hereditaria, extra familiam alienata revocandi, quippe quod eadem ratione nititur, ne scilicet splendor familiæ, substractis hujusmodi bonis, ad decus familiæ pertinentibus, atque conservationi ejus dicatis, detrimenti quid capiat (n). Denique huc pertinent *FIDEICOM-*
):():(
 MISSA

an ihren Nahmen, Reputation und Kräften, augenscheinlich geschwächer, und herunter kommen, sowohl auch solcher Fürstlichen Häuser selbst, als auch des allgemeinen Wesens Schaden und Nachtheil, zerrützet und getrennet, durch die verderbliche Assortirung Fürstl. Ansehens, gänzlichen erschöpffet und ins Verderben gestürzet werden, in die Länge unmöglich würde Bestand haben können, um welcher Willen nicht allein heut zu tage fast im ganzen Röm. Reiche & D. das Recht der Erst. Geburt eingeführet &c.

(m) V. THEODOR. REINKING de *Retract. Consang.* Quest. III. n. 10. sq. ubi, *jus retractus in bonis avitis, paternis & gentilibus*, vulgo Stammgütern, *jus retractus locum habere, tradit.*

(n) Hac de causa, & ut bona in familia permaneant, & ipsa Nobilitas in suo statu & dignitate salva & illesa conservetur, *Ordo Equestris* liber Sueviæ Franconiæ & ad tractum Rhenanum *jus retractus* inter se constituit, idque postea Cæsaris privilegiis confirmatum est, ut scribit PHIL. KNIPSCHILD de *Fideicommiss.* Cap. XL. n. 490.

MISSA FAMILIAE, sive Bona, quæ pro Familiarum Nobilium conservatione constituuntur, Germ. *Stamm-Güter* dicta. Sed de his non attinet plura dicere, cum hoc argumentum in Disputatione sua *Inaugurali* copiose & erudite edisseruerit *Nobilissimus & Consultissimus* CANDIDATUS noster

DOMINVS

GOTTLIEB ADOLPHVS HEN-
RICVS HEYDENREICH,

De cujus persona vita & studiis ut publice constet, quantum sciri interest, subjungam vitæ ipsius curriculum, ab ipsomet sequentem in modum descriptum.

In hanc lucem per divinam gratiam editus sum Vinarie die 31. Julii a. 1713. Parente jam beato Domino LUDOVICO HENRICO HEYDENREICH Serenissimæ Domus Saxo-Vinariensis Consiliario Intimo, Vice-Cancellario ac Aerarii Publici Directore, Matre vero per Dei gratiam adhuc superstite RAHELE ELISABETHA MEVRERIA: Illinc avum paternum IACOBVM HENRICVM HEYDENREICH Praesidem quondam, sub ERNESTI PII regimine felici, Consistorii Supremi & Consiliarium Aulicum Gothanum, hinc maternum CHRISTIANVM FRIDERICVM MEVREVM Haereditarium in Lützen-Sömmern, Trebnitz & Lauterbach, Praefectum quondam
Ele-

Electoralem Saxonicum Primarium in Circulo Thuringico, *Cressch-Amimam*, ultra 36 annos meritisimum, nactus. Per quos magni nominis Theologum illum D. AEGIDIUM HUNNIUM ABAVUM, IOHANNEM SCHNEIDEWINUM non infimae notae Jctum Tritavum, nec non SPRINGSFELDIOS LVDOLFIOSQVE inter paternos, inter maternos vero praesertim NICOLAVM PFRETSCHNERVM, Hereditarium in *Droschenreuth, Delsnitz & Trebnitz*, Comitem Palatinum Caesareum, IOHANNI GEORGIO II. Electori Saxoniae tunc regenti ab aulicis, finium regundorum & negotiorum in Camera Spirensi gerundorum Confiliis, inter majores meos connumerare mihi licet. Cum itaque Fonte, post nativitatem, S. Baptismatis inunctus fui, Parentibus carissimis nil magis necessarium visum est, quam ut, simulac tenera permitteret aetas, tam verae pietatis principiis quam literarum rudimentis imbuerer, quam in rem, vix quadriennio effluxo, me domesticae tradiderunt informationi Viri Clarissimi *Georgii Friderici Zeidleri*, jam apud Coethenses Diaconi meritisissimi, qui post annum & quod excedit, Coethenam evocatus me reliquit privatae itidem informationi solidissimae pariter ac fidelissimae Viri nec minus Clarissimi *Johannis Friderici Mulleri*, jam Verbi divini Buttstadiae Praeconis reverendi, cujus indefessa & jucunda pariter institutione a 6to inde aetatis anno ad duodecimum i. e. a. 1725. maxima cum utilitate juxta ac delectatione perfrui mihi obtigit, adeo ut ipsi multa me debere ingenue profitear. Successit in ejus locum *Joh. Joach. Rezmannus*, Gothanus; quo post annum ad suos redeunte, Viri maxime Reverendi Dn. *M. Johannis Christophori Coleri*, cujus nomen inter eruditos post funera etiam celebratur, Vinariae tunc ad Aedem Divi Jacobi Pastoris, postea Concionatoris ibidem aulici, intimiore & instructione & conversatione frui licuit; qui aliis quotidie

tidie negotiis sepositis, per triennium magna industria de
 ingenio meo humanioribus iisque elegantioribus studiis
 nec non sanioribus Philosophiae Principiis imbuendo al-
 laboravit, eoque studia mea perduxit, ut praegustu Ju-
 ris naturalis a Fratre meo *D. Christiano Augusto Henrico Hey-*
denreich, Advocato qui Dresdae jam moratur Electora-
 li Saxonico ad ductum Compendii Pufendorffiani per an-
 num suppeditato. Circa Paschatos festum annum 1729 al-
 mam hanc Salaham petere, & Studia Academica, peri-
 tiorum Consilio auspiciari potuerim. Hic Summe Reveren-
 dum & Magnificum Virum *Dn. D. Johannem Jacobum Syrbium*,
 Philosophiam primam & rationalem explicantem, nec non
 Virum Excellentissimum atque Experientissimum *Dn. D.*
Georgium Erhardum Hambergerum, Consiliarium aulicum, Cur-
 sum Mathematicum ad ductum Wolffianum & Physicam
 Experimentalem secundum propria Praecepta praelegen-
 tem non sine magna voluptate binis vicibus audiui. In
 Juridicis porro *Dn. D. Casparis Achatii Beckii*, Antecessoris
 hujus Academiae quondam meritissimi ad Pufendorffianum
 Juris naturae Compendium Lectionibus nec non
 ejusdem ad Struvii Jurisprudentiam Romano-Germani-
 cam Forensis praelectionibus, itemque Explicationi
 Compendii Feudalis Stryckiani interesse mihi datum est,
 ex cujus singulari svavitare, atque comitate, cum solidi-
 tate conjuncta, haud exiguum percepi fructum. Inter
 haec Praenobilissimi atque Consultissimi *Dn. D. Johannis*
Wilhelmi Diemari, Consilii Ducalis Saxo-Meinungenf. ad
 Instituta Justiniani erudite differentis instructione facun-
 disima bina vice fruitus, ad Pandectas Virum Nobilissi-
 mum & Consultissimum *Dn. D. Johannem Hartmannum*, bi-
 nis item vicibus audiui differentem, a quo pro fidelitate
 qua pollet, non verba, sed res, non leges tantum & ju-
 ra sed legum etiam juriumque rationes magno studiorum
 meo-

meorum incremento me audiſſe publice laetor. Cujus etiam Praeſidio fretus Theſes controverſas ex Materia ſervitutum & uſus fructus depromptas in Cathedra Jctorum paucis ante abitum diebus adverſus Commilitiones tuitus ſum. Hic igitur binos commoratus annos Feſto Paſchatos anni 1731. abitum paravi & Pliſſenſes in viſi Muſas. Ibi magna ſtudioꝝ utilitate Virum Magnificum atque Excellentiſſimum Dn. D. *Johannem Florentem Rivinum*, non in publicis ſolum ad Menckenii Pandectas Lectionibus audiſi, ſed & privatim in Collegio Examinatorio-relatorio-practico ipſum magna cura ſtudioſoꝝ animos applicationi Juris ad facta, quae altera eſt & poſtiſſima Jurisprudentiae pars, aſſuefacere ſolere ipſemet meo ſum expertus exemplo. Quo moderante etiam ut cathedram ibidem Juridicam aſcendere mihi quaſi gloriae duxi & ſub ejus Praeſidio in circulari quodam ordine Librum XXXIV. Pandectarum ad Schoepferum a Commilitoꝝ objectionibus vindicavi. Praeterea Viri Praenobiliſſimi Conſultiſſimique Dn. D. *Georgii Chriſtiani Gebaueri*, qui jam Goettingae agit, tam publicis ad Jus Feudale Schiltero duce praelectionibus binis vicibus, quam privatis ejusdem ad Historiam Juris Praeceptis non cum ſumma ſolum jucunditate verum etiam utilitate interſui. Hinc Juris Publici praecepta ex ore Doctiſſimo Domini D. *Johannis Jacobi Mſcovii*, Conſiliarii Aulici Regii excepi, in Practicis Nobiliſſimum Conſultiſſimumque Dn. D. *Johannem Gothofredum Bauerum*, Advocatum celeberrimum, ad Gribneri ductum, Principia Proceſſus exacte tradentem, in Jure Canonico tandem Virum Praenobiliſſimum Ampliſſimumque Dn. D. *Auguſtum Fridericum Mſllerum*, P. P. O. adii, cujus principiis adductam Schilteri imbutus Menſe Auguſto anni 1732. domum redux, menſe Februario 1733. ab Inluſtri Reginaine Saxo-Vinarienſi,

) : (3
prae-

prævio Examine confveto, Advocati Curiae Axiomate atque licentia tam coram supremis quam inferioribus Ditionis Saxo-Vinariensis Judiciis causas Clientium libere orandi, gratiose sum ornatus. Sequenti itaque tempore negotia mihi demandata gerens, ut eo melius institutum procederet, exemplo Beati Parentis & quatuor Fratrum, qui in capessendo gradu hic in Salana me præcefferunt, congruum ratus sum, ut Illustris Jurisconsultorum Ordinis auctoritate Gradu in utroque Jure condecorarer.

Cum igitur honesta sua desideria hoc nomine Ordini nostro aperuisset, atque ut via ipsi ad honori Gradum jam dictum aperiretur, decenter petiisset: non dubitavit Ordo noster petitis ipsius annuere, atque ad Examina consueta primum, his autem egregie & cum laude ipsius peractis, ad ipsam Disputationem Inauguralem eum admittere.

Quam cum sub Præsidio Viri *Consultissimi* atque *Excellentissimi*, Domini, IO. FRIDERICI HERTELII, Jurisconsulti & Antecessoris in hac Academia Celeberrimi, de

ALIENATIONE FIDEICOMMISSORVM
FAMILIAE, VEL OMNIBVS
ETIAM DE EA CONSENTIEN-
TIBVS, ILLICITA.

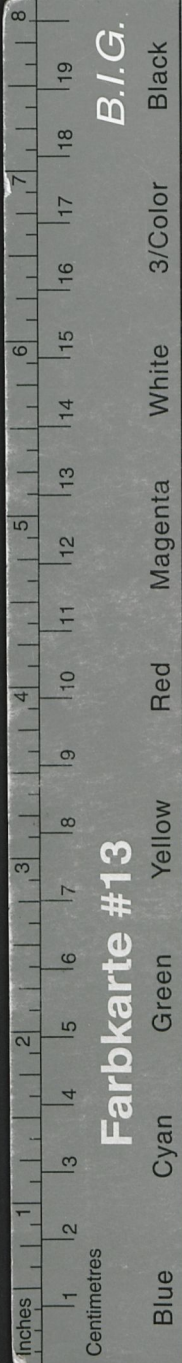
Proxima Die XXIV. Augusti publico judicio subjecturus sit: non possum non MAGNIFICVM ACADEMIAE PRORECTOREM, ILLUSTRIS-

STRISIMOS COMITES, PATRES ACADEMIAE
 CONSCRIPTOS & PROFESSORES, ceterosque
Studiorum nostrorum *Fautores*, nec non *Generosa*
 ac *Nobilissima Studiosæ Juventutis Coronam*, ut hunc
 actum solennem honorifica sua presentia conde-
 corare atque solemniorem reddere velint, & meo
 & Ordinis mei nomine, qua par est observantia
 & humanitate, etiam atque etiam rogare.

P. P. Jenæ d. XVIII. Aug.

A. MDCCXXXVII.

B.I.G.

Farbkarte #13

Ilk
2394

T. HERM. KEMMERICH, J.
ISS. SAX. DVCVM STIP. ERNEST. CONSIL. AVL. FACVL.
RID. ET SCABIN. PRAESIDIS ORDINARIJ, CVRIAE PRO-
VINC. SAX. ASSESSORIS; IVRIS CANON. PROF. P.
ORDINIS SVI H. T. PRO-DECANI,

PROGRAMMA
DE
STITVTIS GERMANORVM
AD
ONSERVATIONEM
FAMILIAE
SPECTANTIBVS,

DISSERTATIONI INAVGVRALI
OBILISSIMI ATOVE CONSVLTISSIMI
IVRIVM CANDIDATI,
DOMINI
ITTLIEB ADOLPHI HENRICI
HEYDENREICHII,
STRIS REGIMINIS SAXO-VINARIENSIS ADVOCATI,
DE
ENATIONE FIDEICOMMISSORVM
MILIAE VEL OMNIBVS ETIAM DE
A CONSENTIENTIBVS ILLICITA,
PROXIMA DIE XXIV. AVGVSTI
PVBLICAE DISQVISITIONI SVBICIENDAE
PRAEMISSVM.

VIENNAE, LITTERIS CROEKERIANIS.

BIBLIOTHECA
PUNICENSIANA